

«Κύριε, Κύριε άκουσε τη

φωνή μου» (Ψαλμ. 129, 1) . Τι σημαίνει «από τα βάθη»;

Όχι απλώς με το στόμα ούτε απλώς με τη γλώσσα μου, διότι τα λόγια ξεχύνονται και όταν ακόμη η σκέψη μας πλανιέται, αλλά από τα βάθη της καρδιάς, με πολλή φροντίδα και προθυμία, από αυτά τα θεμέλια της διάνοιάς μου.

Διότι τέτοιες είναι οι ψυχές εκείνων που ζουν μέσα στις θλίψεις συγκινούν ολόκληρη την καρδιά, καλώντας τον Θεό με πολλή κατάνυξι και γι' αυτό βέβαια εισακούονται.

Οι προσευχές αυτού του είδους έχουν μεγάλη δύναμι, δεν ανατρέπονται, ούτε κλονίζονται, και αν ακόμη επιτεθή με μεγάλη ορμή ο διάβολος.

Και όπως ακριβώς ένα ισχυρό δένδρο, που έχει απλωμένη τη ρίζα του βαθειά μέσα στη γη και σφίγγει το χώμα της, αντιστέκεται σε κάθε ορμή των ανέμων, ενώ

εκείνο που έχει τις ρίζες του στην επιφάνεια της γης, μόλις φυσήξει ένα μικρό αεράκι κλονίζεται και σωριάζεται στη γη. Το ίδιο συμβαίνει και με την προσευχή: εκείνη που βγαίνει από τα βάθη της ψυχής και ανεβαίνει από τα κάτω προς τα επάνω, και αν ακόμη εμφανισθούν αμέτρητες σκέψεις, και αν ακόμη ορμήξη ολόκληρη η παράταξι του διαβόλου, παραμένει ακατάπαυστη και αμετάτρεπτη, χωρίς να υποχωρή, ενώ εκείνη που βγαίνει από το στόμα και τα χείλη και δεν ανεβαίνει μέσα από τα βάθη της καρδιάς, ούτε στον Θεό μπορεί να ανεβή από την αδιαφορία εκείνου που προσεύχεται.

Διότι αυτόν που προσεύχεται με τον τρόπο αυτόν, μόλις συμβή κάποιος χτύπος, τον απέσπασε... μόλις γίνη κάποιος θόρυβος, τον απομάκρυνε από την προσευχή και το στόμα ομιλεί, ενώ η καρδιά είναι άδεια και η διάνοια έρημη.

Πηγή: tokandylaki.blogspot.gr